

Προτροπή προς τον εθελοντισμό

Ένας από τους βασικούς στόχους του MENTOPA είναι η εξάπλωση της ιδέας του εθελοντισμού στην ελληνική κοινωνία. Τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί μια αύξηση του αριθμού των ατόμων που δείχνουν ενδιαφέρον και πρόθεση να προσφέρουν αφιλοκερδώς λίγο από το χρόνο, την ψυχική τους ενέργεια και την αγάπη τους σε συνανθρώπους που έχουν ανάγκη.

Στόχος μας είναι όλο και περισσότεροι άνθρωποι:

- να γνωρίζουν για τη χαρά που προσφέρει η εθελοντική εργασία
- να δοκιμάζουν να ξεπερνούν τα όρια του φόβου τους («πώς θα προσεγγίσω τον ανθρώπινο πόνο, με τρομάζει...»)
- να απορρίπτουν τη άκρως ατομικιστική και καταναλωτική κουλτούρα της κοινωνίας μας (που ωθεί το άτομο να σκέφτεται μόνο για τη «δική του» δουλειά, τα «δικά του» παιδιά, τη «δική του» σχέση, τα «δικά του» χρήματα, τα «δικά του» προβλήματα, τη «δική του» ψυχοθεραπεία, τις «δικές του» ανάγκες κλπ. κλπ.)
- να αναγνωρίσουν ότι ψυχική πληρότητα δεν μπορεί να έρθει όταν κάποιος είναι ερμητικά κλεισμένος στο «δικό του» εαυτό
- να δουν ότι λίγη καλή διάθεση, λίγη πρόθεση για απλή φιλία και παρουσία δίνουν πολλή περισσότερη ικανοποίηση και ανάταση από οτιδήποτε καταναλωτικό προσφέρεται για να ικανοποιήσει τις «δικές τους» ανάγκες. Αυτά που λείπουν από τη ζωή μας, δεν είναι αυτά που δεν μας δίνουν, αλλά αυτά που δεν δίνουμε. Συνεπώς με το δόσιμο οι «ανάγκες» εξαφανίζονται.

Πολλά άτομα σήμερα σε διάφορους χώρους μπορούν να ωφεληθούν από την προσφορά αγάπης και ανθρώπινης παρουσίας, π.χ. σε ξενώνες φιλοξενίας κακοποιημένων και εγκαταλελειμμένων παιδιών, σε θεραπευτήρια χρονίων παθήσεων, σε νοσοκομεία, σε ιδρύματα, σε οργανώσεις που υποστηρίζουν απόρους, άστεγους, πρόσφυγες, άτομα με αναπηρίες. Για παράδειγμα, η μία ώρα την εβδομάδα παρέας σε μια χρόνια κατάκοιτη ηλικιωμένη κυρία, που δεν έχει κανέναν να την επισκεφτεί στο νοσοκομείο, αυτή η απλή κίνηση καλοσύνης για απλή κουβέντα, κάνει τεράστια, τεράστια διαφορά στη ζωή αυτής της γυναίκας, η οποία στερείται εκείνα που είναι τόσο αυτονόητα για εμάς, όπως το να βγει για μια βόλτα στον ήλιο...Όταν μια κίνηση προσφέρει χιλιάδες περισσότερα στο άτομο που τη δέχεται από όσα ελάχιστα «κοστίζει» σε εμάς που τη δίνουμε (και στην ουσία δεν «κοστίζει» γιατί εισπράττουμε κι εμείς πολλαπλάσια χαρά από αυτό), τότε αξίζει τον κόπο να το δοκιμάσουμε αυτήν την κίνηση, δεν αξίζει? Σκεφτείτε πόσα αγαθά έχουμε το προνόμιο να απολαμβάνουμε σήμερα, ζούμε σε μια χώρα σε ειρήνη, έχουμε να φάμε, έχουμε τα χρήματα να αγοράσουμε αυτό το βιβλίο, έχουμε υγεία κι όλα όσα άλλα καλά μπορεί να σκεφτεί ο καθένας για τη ζωή του. Δεν είναι μια ένδειξη ελάχιστης ευγνωμοσύνης για αυτά που μας έδωσε η ζωή, να προσφέρουμε κι εμείς κάτι, έστω και μικρό, για το συνάνθρωπο που στάθηκε λιγότερο τυχερός και που η κίνησή μας θα του δώσει τόση χαρά (όσο και σε εμάς)? Ας μη το φοβόμαστε λοιπόν, κι ας μην περιμένουμε μέχρι να «γίνουμε έτοιμοι». Είμαστε έτοιμοι όταν έχουμε την καλή πρόθεση - ο κατάλληλος τρόπος και χώρος θα βρεθεί. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν να κάνουμε την προσφορά τρόπο ζωής, μέρος του εαυτού μας...